

РЕШЕНИЕ

№ 84

гр. Перник, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ

Членове: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ
ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ

при участието на секретаря ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ Въззивно гражданско дело № 20231700500796 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 ГПК.

С Решение № 1032/23.10.2023 г. по гр.д. № 78/2023 г. на Районен съд гр. Перник е осъден „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД /с предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България“ АД/, с ЕИК: 130277958 и седалище и адрес на управление: гр. София, район Младост, бул. Цариградско шосе № 159, бл. Бенч Марк, Бизнес център ДА ЗАПЛАТИ на Е. К. Е., с ЕГН: ***** и адрес: ***, сумата от 5852.54 лева, платена при начална липса на основание и представляваща цена на преизчислено количество електрическа енергия, начислена по партида № *** въз основа на констативен протокол № ***, обхващащ периода от 28.04.2022 г. до 27.07.2022 г. и фактурирана от ответното дружество с данъчна фактура № ***** за недвижим имот – къща, находяща се в *** – УПИ ***, кв. ***, ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от 27.01.2023 г. до окончателното ѝ изплащане. Със същото решение в тежест на ответника са възложени разноси съгласно чл.78 от ГПК.

В срока по чл. 259, ал.1 от ГПК „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, чрез юрк. С. Й. - Н. е обжалвало решението като същото се сочи за неправилно, необосновано и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че при

постановяване на атакувания акт решаващият съд е достигнал до неправилни изводи, като се правят оплаквания в тази насока. На първо място се възразява срещу твърдението, че разпоредбата на чл. 50, ал. 1, б. „б“ от ПИКЕЕ изисква наличието на нерегламентирани външни или вътрешни въздействия и манипулации върху СТИ. Допълва, че никъде в текста на цитираната разпоредба не е поставено изискване за установена намеса, а единствено за доказано измерване с грешка или пълно неизмерване, или установена промяна в схемата на свързване. Сочи, че съгласно практиката на ВКС в случаи като процесния от значение е факта на установяване на неизмерващо СТИ, който е достатъчен за да се извърши корекция по реда на чл. 50, ал. 1 от ПИКЕЕ. На следващо място се твърди, че видно от констативния протокол и разпитите на свидетелите става ясно, че при извършената проверка се установява липса на пломба на щита на ел. таблото, което безспорно е в резултат на човешка намеса. Намира, че от събраните по делото доказателства категорично е установено осъществяване на неправомерно въздействие върху измервателната система, които не са взети предвид от първоинстанционния съд при постановяване на решението му. Във връзка с изложените съображения с въззивната жалба се цитира богата съдебна практика. Заявява, че поддържа всички изложени доводи пред първата инстанция. Моли се за отмяна на атакуваното решение и постановяване на ново, с което да бъде отхвърлен изцяло предявеният иск. Претендира се заплащането на сторените пред двете инстанции разноски включително юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл. 263, ал.1 от ГПК е постъпил отговор от Е. К. Е., чрез адв. Б. В., с който се оспорва въззивната жалба, като се сочи, че същата е недоказана, неправилна, незаконосъобразна и необоснована. Намира за напълно правилни констатациите на първата инстанция, като счита че същите са установени по безспорен начин от официален орган – БИМ чрез съответно изготвен документ – Протокол. Допълва, че същите се подкрепят и от изслушаната в първоинстанционното производство СТЕ. Счита, че ответната страна не е ангажирала доказателства, с които да опровергае установеното. Твърди, че районният съд правилно е приел, че исковата претенция по чл. 55 от ЗЗД е основателна и доказана и е постановил осъдително решение за връщане на заплатената от потребителя сума. Сочи твърденията на жалбоподателя, че в констативния протокол било описано, че липсвала пломба на щита на ел. таблото и, че това безспорно било в резултат на човешка намеса, което от своя страна било индикация за възможността за неправомерно поведение и въздействие върху СТИ чрез ел. устройство за голословни и целящи да променят мнението на въззивната инстанция с оглед установените факти. На следващо място изразява становище, че цитирана във въззивната жалба съдебна практика е неотносима и неприложима към настоящия казус, като се цитират други съдебни актове в подкрепа на подробно изложените съображения от страна на въззиваемия. В продължение се твърди, че ответното дружество не е доказало облигационната връзка с потребителя, респективно настъпилата възможност да се породят правото на дружеството да извърши едностранна корекция на сметката. Намира, че решаващият съд е достигнал до правилни изводи, като се е съобразил с всички събрани в хода на първоинстанционното производство доказателства,

относими към казуса факти и обстоятелства, допринесли за изясняването на фактическата обстановка и въз основа на които е постановен и правилен съдебен акт. Счита, че нито вещото лице, нито районния съд са допуснали нарушение на материалния закон, нито нарушение на процесуалните правила при изготвянето на съдебният акт и експертизата. С оглед на подробно изложените съображения се иска потвърждаване на постановеното решение като правилно и законосъобразно. Претендира се заплащане на сторените по делото разноски, включително адвокатски хонорара и пред въззивната инстанция.

Пернишкият окръжен съд намира при извършената по реда на чл. 269, изр. 1 ГПК служебна проверка, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Съдът с оглед предмета на въззивното производство, очертан от въззивната жалба, доказателствата по делото и доводите на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

Пред настоящата инстанция не са спорни установените от приложените по първоинстанцинното дело писмени доказателства факти, че ищецът е потребител на ел. енергия за партида № ***- като е собственик на имот с адрес: *** - УПИ ***, кв. ***, по смисъла на §1, т.41б, б. А от ДР на ЗЕ- краен клиент, който купува енергия, а „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД е оператор на електроразпределителна мрежа по смисъла на §1, т.34б, б. А от ДР на ЗЕ, като лице, което осъществява разпределение на електрическа енергия по електроразпределителна мрежа.

От констативен протокол № *** на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД се установява, че на същата дата служители към ответното дружество са извършили техническа проверка на средството за търговско измерване (СТИ) на доставяната електрическа енергия (електромера) в посочения имот. Констатирано е, че липсва пломба на щита на ел.таблото; при реални товари от 0.5 А на фаза R, 0.4 А на фаза S и 0.6 А на фаза Т индикаторът за натоварване на електромера не мига; на дисплея на електромера се изписва само тарифа 1.8.0 - 0000000, а тарифи 1.8.2.и 1.8.3 не се показват, поради което електромерът е демонтиран и изпратен за експертиза на Български институт по метрология (БИМ).

Въз основа на проведената от БИМ експертиза е изготвен протокол № ***, в който е отразено, че по техническите изисквания не са констатирани механични дефекти на кутията, на клемите на клемния блок на електромера. Наличие на необходимите обозначения на табелката на електромера, налице са пломбите против неправилен достъп до вътрешната конструкция на електромера. При огледа на вътрешността не се констатираат видими промени в конструкцията му. Посочено е, че при изпитване на работата без товар няма самоход; при изпитване на пусковите условия - няма праг на реагиране. Отсъствие на индикация на дисплея на електромера за съответната тарифа. На изхода за проверки не се регистрират импулси и не могат да се изследват метрологичните му характеристики, както и че електромерът не съответства на метрологичните характеристики и не отговаря на изискванията за точност при измерване на електрическа енергия.

Въз основа на съставения от представители на въззивника констативен протокол №

*** „Електроразпределителни мрежи Запад“ е извършило преизчисление на потребената в процесния имот електрическа енергия и е изготвена справка за преизчисление на количества електрическа енергия от 19.12.2022 г. - в показанията на дневна тарифа за периода от 28.04.2022 г. до 27.07.2022 г. - със стойност от 16812 kWh. Изготвена е фактура с № *****, от която е видно, че на основание чл. 56 от ПИКЕЕ и чл. 83, ал. 1, т. 6 от Закона за енергитиката на ищеца е начислена сумата от 5852.54 лева - съгласно констативен протокол. Съгласно два броя разписки - № *** и № *** от 19.01.2023 г. сумата от общо 5852.54 лева реално е заплатена от ищеца на дружеството.

Констатациите и извода от проверката в констативен протокол № *** на БИМ се потвърждават от съдебно-техническата експертиза пред РС, която при преценката ѝ от въззивния съд по реда на чл. 202 ГПК подлежи на кредитиране изцяло. СТЕ обосновава извод, че няма нерегламентиран достъп, респ. неправомерно въздействие до защитената вътрешност на електромера, а електромерът е дефектирал. Няма данни за неправомерна манипулация върху процесния електромер и няма открити следи за неправомерно въздействие до защитената вътрешност на електромера като не се констатираат видими промени в конструкцията му. Пломбата на капачката на клемния блок и фирмените пломби на капака на СТИ са здрави. Неизправностите в СТИ можело да са възникнали поради външни влияния в това число метрологични или дефект на уреда, но вещото лице не да посочи точна причина. Заключение на СТЕ е, че преизчисляването на консумираната ел. енергия е извършено математически правилно при спазена методиката /формулата/ по реда на чл. 50, ал. 1, буква „б“ от ПИКЕЕ и за посочения в тях период. Според заключението на СТЕ преизчисленото количество ел. енергия при приложение на чл. 52, ал. 1, т. 3 от ПИКЕЕ е 522 kWh, на стойност от 335,09 лева с ДДС. Разликата в стойността на корекционната сума изчислена по реда на чл. 50, ал. 1, б. „б“ от ПИКЕЕ и сумата изчислена по реда на чл. 52, ал. 1, т. 3 от ПИКЕЕ е на стойност 5517,45 лв.

При гореустановеното въззивният съд приема, че начисленото по процесна фактура количество електрическа енергия е вследствие извършена корекция, без същото да е реално измерено и отчетено, както и без да се изисква доказването на виновно поведение на абоната. Такава възможност е предвидена съгласно нормата на чл. 83, ал. 6, вр. чл. 21 и чл. 98а от ЗЕ, а именно да бъдат извършвани корекции на сметките на потребителите в случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена ел. енергия, но при спазване на определени правила, чието приемане е от компетенцията на ДКЕВР – чл. 83, ал. 2 от ЗЕ. По аргумент от чл. 98а, т. 6, б. "а" и б. "б" от ЗЕ е установено разграничение между хипотезите при които има неправомерно въздействие върху сертифицираното средство за търговско измерване и случаите на неправилно или неточно измерена ел. енергия поради повреда на уреда. Това разграничение продължава и в нормите на ПИКЕЕ, съответно чл. 50 от ПИКЕЕ и чл. 52 от ПИКЕЕ. От систематическото тълкуване на чл. 50, ал. 1, б. „б“ и чл. 52 от ПИКЕЕ следва, че формулата на чл. 50, ал. 1, б. „б“ се прилага при външно въздействие върху СТИ, а формулата на чл. 52 – при техническа неизправност.

От изводите по констативен протокол № *** на БИМ и заключението на СТЕ се

установява, че процесният електромер е повреден, дефектирал и не е установена външна намеса, поради което съдът намира, че няма външно въздействие върху електромера. Съставеният за извършената метрологична експертиза по чл. 57 - 58 ЗИ протокол представлява официален документ по см. на чл. 179, ал. 1 ГПК, тъй като е издаден от длъжностно лице от БИМ, който е овластен със специализирани правомощия в областта на метрологията /чл. 10 и сл., и чл. 58 ЗИ/, поради което отразеното в този протокол се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно състоянието и годността на провереното измервателното средство /електромер/, която не е оборена по делото, а самият документ не е оспорен по реда на чл. 193 ГПК.

С оглед характера на установената причина за неотчитане на потребената ел. енергия е приложима разпоредбата на чл. 52 от ПИКЕЕ, която урежда начинът за коригиране на дължимата сума в случаите на техническа неизправност на средствата за търговско измерване, поради която използваната електрическа енергия преминава през измервателната система, но количествата не могат да бъдат отчетени и не е установена външна намеса при проверка или отчет.

При това положение въззивният съдът счита, че е налице хипотезата на чл. 52 от ПИКЕЕ и за енергийния оператор не е съществувало законово основание за коригиране на сметката за електрическа енергия по реда, предвиден в чл. 50, ал. 1, б. "б" ПИКЕЕ. Доколкото в случая е налице хипотезата на чл. 52 от ПИКЕЕ, но е приложен редът за преизчисление на ел. енергията по чл. 50, ал. 1, б. „б“ от ПИКЕЕ, то въззивният съдът намира, че в нарушение на материалния закон първоинстанционният съд, след като е установил, че е налице неизмерване на електрическата енергия, което не се дължи на външна намеса върху електромера, е приел, че претенцията на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е неоснователна и е уважил изцяло иска на ищеца-въззиваем, вместо да изчисли размера на вземането по реда на чл. 52 от ПИКЕЕ. Доставената, но неотчетена електрическа енергия следва да бъде заплатена независимо от причината за нейното неизмерване, като този правен извод следва както от задължението на купувача съгласно чл. 183 ЗЗД да заплати закупената стока, така и от общия принцип за недопускане на неоснователно обогатяване. Затова и предвидената в чл. 52 ПИКЕЕ формула за изчисление на неизмерената, но доставена електрическа енергия в хипотезата на техническа неизправност на електромера има за цел да се установи възможно най-близкото до действително потребеното количество. Изчислението се извършва за периода от проверката до момента, в който СТИ е спряло да отчита, или до предходния регулярен отчет, като се определя средноаритметичното количество от потребената електрическа енергия от клиента за предходен отчетен период и потребената електрическа енергия от клиента за аналогичен отчетен период от предходната година. Въз основа на обсъденото заключение на съдебно-техническата експертиза пред РС се установява, че изчислена по реда на чл. 52, ал. 1, т. 3 от ПИКЕЕ, стойността на потребената електрическа енергия за отчетния период възлиза на 335,09 лв., за която сума е налице основание за извършеното плащане, поради което платените от ищеца суми от 335,09 лв. не следва да му бъдат възстановени. За разликата над 335,09 лв. до пълния предявен размер на

иска 5852.54 лв., с оглед погрешно приложение на съответното правило от ПИКЕЕ липсва основание за извършеното плащане, поради което платените от ищеца суми следва да му бъдат възстановени.

С оглед на изложеното, обжалваното решение следва да бъде отменено в частта, в която искът е уважен за сумата от 335,09 лв., като вместо това искът бъде отхвърлен в посочената част. Решението следва да бъде потвърдено в останалата част - за разликата над 335,09 лв. до пълния предявен размер на иска 5852.54 лв.

По разноските

С оглед изхода на спора, обжалваното решение следва да се отмени и в частта, с която са присъдени на ищеца разноски в първоинстанционното производство /претендираните и доказани от последния разноски са общо 1115.31 лв./, а именно – за сумата от 63,85 лв., съставляваща разликата между дължимите на основание чл.78, ал.1 от ГПК съразмерно с уважената част от иска разноски от 1051,45 лв. и присъдените от РС разноски от 1115.31 лв.

С оглед изхода на спора, следва на ответника да се присъдят разноски в първоинстанционното производство на основание чл.78, ал.3 от ГПК /доказаните от последния разноски са общо 370 лв. – за СТЕ и депозит за свидетел, и претендира юрисконсултско възнаграждение, което с оглед правната и фактическа сложност на делото, съдът определя на 200 лв., съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37, ал.1 Закона за правната помощ, вр. чл.25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ/, от които му се следват 5,72 % или 32,60 лв.

Жалбоподателят търговско дружество доказва разноски по въззивното производство 117,05лв. – заплатена такса по въззивната жалба и претендира юрисконсултско възнаграждение, което с оглед правната и фактическа сложност на делото и фактът, че въззивното дело е разгледано в рамките на едно съдебно заседание, съдът определя на 100 лв., съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37, ал.1 Закона за правната помощ, вр. чл.25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, които му се дължат от въззиваемия съразмерно с уважената част на въззивната жалба и целия обжалваем интерес, или 12,42 лв.

Въззиваемият претендира и доказва разноски пред въззивната инстанция общо в размер на 880 лева – заплатено адв. възнаграждение (съгласно представения договор за правна защита, в който е отбелязано, че уговореното адв. възнаграждение от 880 лв. е платено в брой изцяло, и списък по чл. 80 ГПК), които му се дължат от жалбоподателя съразмерно с отхвърлената част на въззивната жалба и целия обжалваем интерес, или 829,57 лв.

По изложените мотиви, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1032/23.10.2023 г. по гр.д. № 78/2023 г. по описа на Районен съд – Перник в частта, в която „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД /с предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България“ АД/, с ЕИК: 130277958 е осъден да заплати на Е. К. Е., с ЕГН: ***** сумата 335,09 лева, платена при начална липса на основание и представляваща цена на преизчислено количество електрическа енергия, начислена по партида № *** въз основа на констативен протокол № ***, обхващащ периода от 28.04.2022 г. до 27.07.2022 г. и фактурирана от ответното дружество с данъчна фактура № ***** за недвижим имот - къща, находяща се в *** - УПИ ***, кв. ***, ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от 27.01.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, както и в частта за осъждане на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД да заплати на Е. К. Е. разноски пред РС - над сумата от 1051,45 лв. до 1115.31 лв., като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Е. К. Е., с ЕГН: ***** и адрес: *** срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД /с предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България“ АД/, с ЕИК: 130277958 и седалище и адрес на управление: гр. София, район Младост, бул. Цариградско шосе № 159, бл. Бенч Марк, Бизнес център, иск с правно основание по чл. 55, ал. 1, предл. 1-во от ЗЗД за заплащане на сумата от 335,09 лева, платена при начална липса на основание и представляваща цена на преизчислено количество електрическа енергия, начислена по партида № *** въз основа на констативен протокол № ***, обхващащ периода от 28.04.2022 г. до 27.07.2022 г. и фактурирана от ответното дружество с данъчна фактура № ***** за недвижим имот - къща, находяща се в *** - УПИ ***, кв. ***, ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от 27.01.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Е. К. Е., с ЕГН: ***** и адрес: *** да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД /с предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България“ АД/, с ЕИК: 130277958 и седалище и адрес на управление: гр. София, район Младост, бул. Цариградско шосе № 159, бл. Бенч Марк, Бизнес център, сумата 32,60 лв. – разноски по първоинстанционното производство.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1032/23.10.2023 г. по гр.д. № 78/2023 г. по описа на Районен съд – Перник в останалата обжалвана част, в която искът е уважен за разликата над 335,09 лева до пълния предявен размер на иска от 5852.54 лева.

ОСЪЖДА „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД /с предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България“ АД/, с ЕИК: 130277958 и седалище и адрес на управление: гр. София, район Младост, бул. Цариградско шосе № 159, бл. Бенч Марк, Бизнес център, да заплати на Е. К. Е., с ЕГН: ***** и адрес: ***, сумата от 829,57 лв. – разноски по въззивното производство.

ОСЪЖДА Е. К. Е., с ЕГН: ***** и адрес: ***, да заплати на

„Електроразпределителни мрежи Запад“ АД /с предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България“ АД/, с ЕИК: 130277958 и седалище и адрес на управление: гр. София, район Младост, бул. Цариградско шосе № 159, бл. Бенч Марк, Бизнес център, сумата от 12,42 лв. – разноси по въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд, при условията на чл. 280, ал. 1 и 2 от ГПК, в 1-месечен срок от връчването на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____